

Всеукраїнський громадський рух Твереза Україна

№5(10)

ВЕРЕСЕНЬ
ЖОВТЕНЬ

2013

Тверезість будує, алкоголь руйнує.

www.tvereza.info

Живи тверезо — вмій мислити!

Наші пра-прадіди, напевно, знали, що таке свято тверезості. Адже 100 років тому у великих містах ці свята були масовими. Сьогодні ж, коли рівень вживання алкоголю на душу населення у кілька разів перевищує дореволюційний, традиція таких свят тільки починає відроджуватися.

Свято тверезості повертається!

У Києві свято організували 13 жовтня при храмі святителя Луки Кримського, що на Шулявці. З самого ранку почалися приготування. Свято розпочалося концертом, на якому виступали співаки та музиканти з українськими та російськими піснями, читали різноманітні вірші.

Ведучі розповіли про масштаби свят тверезості, що проводилися 100 років тому; навели приклади відомих людей, які дотримувалися тверезницьких переконань (наприклад, учений Лев Ландау і актор Георгій Віцин); зачитали висловлювання Горація, Піфагора, О.С. Пушкіна, Ф.М. Достоевського, Джека Лондона та інших письменників про алкоголь.

Зазначалося, що тверезість — це ще й свідчення того, що людина щаслива. Щастя, радість, краса, втілення своїх мрій — все це асоціюється саме з тверезістю, а не з отруйними рідинами. До того ж організатори ототожнюють тверезість зі світлим розумом та духовною свободою.

Під час концерту молодий хлопець на ім'я Володимир розповів численній аудиторії, що вже 5 років не вживає ніяких алкогольних виробів, бо зрозумів, що алкогольна веселість є надуманою.

«Вони самі себе накручують» — каже він про тих, хто вважає, що алкоголь допомагає розслабитись.

У Луцьку святкування проходило 15 вересня. Захід організували Волинська єпархія УПЦ та «Асоціація замовників і виробників соціальної реклами в Україні». День тверезості у місті офіційно святкується з 2012 року.

Свято розпочалося з «Маршу тверезості», у якому взяли участь учасники автопробігу, що прибули з Києва, студенти волинських ВУЗів, спортсмени, які брали участь у турнірі з богатирського багатоборства, та всі прихильники тверезого життя.

Під барабанний бій дівчат у яскравих червоно-білих костюмах святкова колона з різноманітними тверезницькими гаслами і плакатами рушила від Театрального майдану проспектом Волі до входу у Центральний парк ім. Лесі Українки, де вже розпочався Національний фестиваль вареника, організований молодіжною організацією «Студентська республіка».

Проводилося безліч конкурсів та вікторин, показ колекції кращих вишиванок, козацькі розваги, народне караоке, українська дискотека, виступали популярні виконавці. Усіх бажано частували варениками, поширювалися тверезницькі листівки, газети, книги та журнали. Кульмінацією свята став відкритий аматорський турнір Волині з богатирського багатоборства під гаслом «Краще тверезе життя, щоб Україна щаслива була», який пройшов за підтримки Професійної ліги стронгменів України та Федерації стронгменів України.

фото: Олександр Сак

Серед факторів, що підштовхнули до осмислення питання про вживання алкоголю, він назвав також лекції В.Г. Жданова.

Продовжувалося свято на вулиці. Всіх пригощали чаєм з бубликами; клуб «Рукодільниці» організував виставку робіт — прикраси та іграшки, зроблені власними руками. Тут же вчили робити кумедних їжачків з опалого листя, а оригамі зацікавило навіть дорослих.

Діяла виставка тверезницької літератури; окремим пунктом свята стала тверезницька вікторина.

Дуже багато було дітей та молоді, і для кожного знайшлося заняття. Зокрема, для юнацької аудиторії скаути приготували спортивно-туристичні ігри: в парку, між дерев, хлопці облаштували мотузкову дорогу з перешкодами і вчили охочих долати їх.

Відгуки про захід тільки позитивні, і головне — є намір проводити такі свята в майбутньому.

О. Почекета,
М. Мазурак

(Повний текст:
www.tvereza.info)

фото: Тарас Владичук

Екзотичним для глядачів став майстер-клас від тверезників з Рівного під назвою «Що насправді потрібно робити з алкоголем». Глядачі з цікавістю слухали, скільки міститься алкоголю (в перерахунку на горілку) у лонгерах, пиві, шампанському, сухому вині, енергетиках.

Пропозиція вилити ці знаряддя смерті до унітазу знайшла жваву підтримку. Найшвидше відгукнулося підрастаюче покоління і спортсмени.

Прес-центр Рівненського обласного відділення ВГР «Твереза Україна»

(Повний текст:
www.tvereza.info)

ТВЕРЕЗІ ВІСТІ

ЛЬВІВ

20 жовтня активістами «Тверезої України» виявлено численні порушення законодавства на фестивалі «Свято сиру і вина». Міліція вилучила 150 пляшок «фестивального» вина, заведено дві адміністративні справи — про незаконний продаж алкоголю і про продаж неповнолітнім.

Зиновій Станішевський,
batyar4@ukr.net

Бердичів, ЖИТОМИРЩИНА

19 жовтня пройшла інформаційна акція «Скажи пиву та іншому алкоголю "Ні!"»: пиво та інші алкогольні вироби виливали в унітаз, нанесено тверезницькі написи на асфальт, зокрема біля ганебного пам'ятника пивному бокалу в центрі міста; активісти занесли листа з правдою про пивну отруту на бердичівський пивзавод. Захід набув розголосу в місцевій та обласній пресі.

Людмила Лобачова,
www.trezvo.zt.ua

ЛЬВІВ

17 жовтня у місті розміщено тверезницьку соціальну рекламу на трьох сіті-лайтах. Тепер її можна побачити за адресами: вул. Тершаковців, 1; пл. Соборна, 12а; пр. Чорновола, 93. Заявку на розміщення такої реклами подано і на наступний рік.

Роман Піцикевич,
ramuha@meta.ua

ЖИТОМИР

27 вересня активісти ЖОГО «Тверезий Житомир» спільно з Фондом громад Житомира та ЖМО ВО «Свобода» організували рейд-моніторинг по магазинам з метою перевірки дотримання рішення міської ради про заборону продажу алкоголю з 23 до 8 години. Прийнято рішення періодично повторювати такі рейди з залученням правоохоронних органів.

Людмила Лобачова,
www.trezvo.zt.ua

СЕВАСТОПОЛЬ

20–30 вересня XXII Міжнародну конференцію-семинар з собріології, наркології та педагогіки відвідали близько 30 делегатів з України. Окрім двох днів доповідей учасникам було запропоновано різноманітні майстер-класи для поглиблення знань та навичок у тверезницькій роботі.

Наталія Юхимець,
natasha_yuhymets@mail.ru

ЗАПОРІЖЖЯ

12 вересня активісти «Тверезого Запоріжжя» взяли участь у семінарі «Здоровий спосіб життя» для вчителів загальноосвітніх шкіл, проведеному Запорізьким обласним інститутом післядипломної освіти. У 35 школах області поширено комплекти літератури для вчителів.

Тарас Рибалко,
taras.rybalko@gmail.com

ЧЕРНІГІВ

10–11 вересня відбувся навчальний семінар на тему «Основи собріології». За два дні з наукою про тверезість ознайомилися психологи та соціальні педагоги усіх шкіл міста.

Павло Золотар,
www.trezvo.cn.ua

ЖИТОМИР

7 вересня ЖОГО «Тверезий Житомир» спільно з Обласним центром здоров'я та спортивної медицини в районі кінотеатру «Жовтень» провела традиційну акцію «Тільки тверезий Житомир буде великим». Захід був приурочений до святкування 1129-ї річниці міста. Активісти організації ознайомили перехожих із правдивою інформацією про алкогольну та тютюнову отруту, закликали жити тверезо. Акція супроводжувалася піснями на тверезницьку тематику.

Людмила Лобачова,
www.trezvo.zt.ua

Дякуємо учасникам акції «Чиста кров від чистого серця»

30 вересня – 5 жовтня в Сімферополі відбулася акція з безплатної здачі крові «Чиста кров від чистого серця», організована ГО «Тверезий Крим». Акцію приурочено до Всесвітнього дня тверезості.

Низка інших організацій підтримали нашу ініціативу стати донорами і допомогти людям, які потребують переливання крові чи плазми.

Однією з умов здачі крові є тверезість донора. До того ж, провівши цю акцію, ми ще раз довели, що твереза людина завжди готова надати допомогу тому, хто її потребує.

Алкоголь — синонім безпорадності. Людина, що знаходиться «під градусом», не може допомогти іншим. Вона не може сісти за кермо і відвезти сусіда, що потребує термінової операції, до лікарні, не може дати мудру пораду своїй дитині, не може здати кров. Більш того, алкоголь постійно ставить таку людину в ситуацію, коли їй самій потрібна допомога...

На щастя, люди допомагають одне одному. Хоч і роблять це з різних причин:

— з альтруїзму — філософ і економіст Адам Сміт вважав: «Якою б егоїстичною не здавалася людина, в її природі явно закладені певні закони, що примушують її цікавитися долею інших і вважати їх щастя необхідним для себе, хоча вона сама від цього нічого не отримує, за винятком задоволення бачити це щастя»;

— з егоїзму: ніхто не застрахований від неприємностей. І допомога, надана тобою зараз, буде гарантією того, що тебе в майбутньому також не залишать у біді;

— тому що взаємодопомога об'єднує. А разом ми можемо досягти більшого, ніж поодиноці. Так робили наші предки. І це давало їм сили не тільки вижити, але й перемогти. Ми існуємо тільки тому, що наші батьки, діди та прадіди допомагали один одному.

Будемо ж і ми гідними своїх предків!

С.В. Козуля. Фото автора

Золота книга тверезості

Історія Золотої книги тверезості бере свій початок у ХІХ столітті, коли у Західній Україні розпочався тверезницький рух під проводом Греко-католицької церкви.

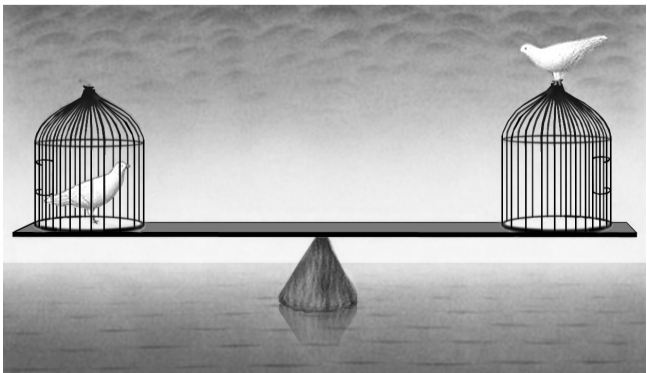
Кожна людина, вільна від алкогольного узалежнення, могла відмовитися від споживання алкоголю з наміром зцілення свого ближнього чи близьких, що страждають від пияцтва. Таким чином, записувалися до книги люди, котрі не мали проблем з алкоголем, а поруч зі своїм ім'ям вони вписували особу або осіб, для яких просили зцілення.

Ініціатором заснування таких книг у греко-католицьких парафіях виступив митрополит Йосиф Сембратович (1821–1900). Він заохочував вірян до складення присяги тверезості і засвідчення цього духовного акту власноручним записом у книзі.

Сьогодні Золота книга знову стає духовною зброєю у боротьбі за тверезість. Як повідомляється на сайті Душпастирства охорони здоров'я УГКЦ, на початку 2013 року в Україні нараховувалося вже 235 книг тверезості. Перша така книга в незалежній Україні з'явилася 26 червня 2007 р. у с. Страдч (Яворівський р-н Львівської обл.); у 2009–2010 роках традицію підтримали ще два десятки греко-католицьких храмів, а вже з 2011 року це добре починання стало масовим.

Добровільно відмовляючись від споживання алкоголю, християнин засвідчує перед Богом, що справді вболіває за поневолену пияцтвом людину. І з любові до неї бере на себе ще й додаткове служіння — показувати приклад тверезого життя всім оточуючим.

За матеріалами сайту www.tverezist.org

Ендогенне виправдання випивки

Ендогенний алкоголь є найбільш заумним сучасним виправданням вживання спиртного. Логіка цього виправдання проста, як обгорілий сірник: організм виробляє етиловий спирт, отже пити корисно для здоров'я.

Обов'язковість виправдання пиття, необхідність якось пояснити вживання спиртного є спільною властивістю, що споріднює п'яницю з неп'яницями.

«Що тут поганого, якщо я на свято трохи вип'ю?» — питає жінка.

«Доведено, що для профілактики захворювань серця (судин, нервової системи...), досягнення довголіття... треба регулярно трохи пити...», — чуємо від лікарів, в тому числі таких, що мають наукові ступені.

Пересічна людина слухає медиків і з задоволенням сприймає виправдання, що відповідають її розгульному способу життя. Тим більше, що лікарі краще знаються на тому, як зберегти й поновити здоров'я.

Серед лікарів є такі, що кожного вечора відміряють дозу спиртного з думкою про користь ендогенного алкоголю. Є серед них і такі, хто, м'яко кажучи, п'є. І такі, хто п'є дуже сильно.

А от серед тверезих лікарів немає таких, що так або інакше виправдовують випивку.

В організмі все влаштовано дуже тонко і точно. Трохи більше норми — погано, трохи менше норми — теж погано. Так, нестаток йоду величиною в долі міліграма спричинює вроджені каліцтва, безпліддя, розумову відсталість, зоб, рак щитовидної залози...

Надмір йоду, котрий, як і алкоголь, є отрутою для нашого організму, спричинює алергію та інші захворювання.

Незамінним мікроелементом є мідь. Вона бере участь у синтезі білків та ферментів і в транспорті заліза; мідь робить міцними і здоровими наші кістки, допомагає роботі мозку й імунної системи.

При надмірі міді погіршується пам'ять, сон, функціонування печінки і нирок. Четверть граму міді отрує людину.

У здорової людини співвідношення вуглекислого газу і кисню в крові складає пропорцію 3:1. Дефіцит вуглекислоти спричинює численні порушення біохімічних реакцій. Зменшення кількості вуглекислого газу в організмі може призвести до загибелі людини.

В Білорусі у нетверезих водіїв забиратимуть машини

Відтепер у водіїв, затриманих у нетверезому стані на території Білорусі, конфісковуватимуть автомобілі. Відповідна норма набула чинності 24 жовтня. Правоохоронці забиратимуть машини у тих, хто повторно протягом року керував автомобілем у стані алкогольного сп'яніння.

Це стосується як громадян Білорусі, так і іноземців. Порядок поширюється також на машини, які не є власністю нетверезої людини. Винятком є лише викрадені транспортні засоби.

Гроші від конфіскації поповнюватимуть держбюджет або їх перераховуватимуть тим, хто постраждав з вини п'яного водія.

Збільшиться і розмір штрафів за керування автомобілем у нетверезому стані, а також за передачу керування транспортом п'яній людині. Якщо у ДТП з вини нетверезих автомобілістів загинуть 2 і більше осіб, то таким водіям загрожує до 10 років ув'язнення (раніше термін покарання обмежувався 3 роками).

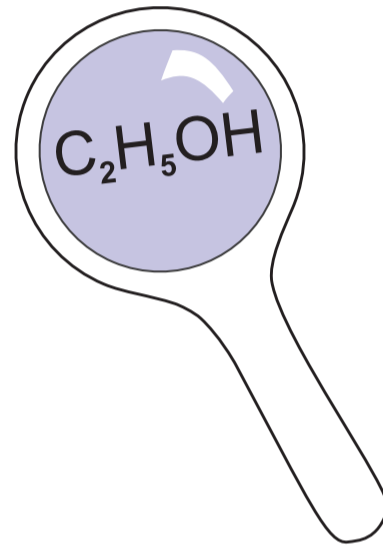
Щороку у Білорусі затримують більше 55 тисяч нетверезих автомобілістів (для порівняння: в Україні

Підвищена концентрація вуглекислого газу спричинює сонливість, головний біль, нудоту, розлад слуху, знепритомлення.

Надходження речовин, що містяться в організмі людини і є необхідними для нормальної життєдіяльності, має відбуватися природним шляхом. Штучне введення вимагає особливої обережності, як правило, має призначатися лікарями і, бажано, лише при захворюваннях вище середнього ступеня тяжкості.

Хочеться запитати «неупередженого науковця», який замислено розповідає про ендогенний алкоголь:

Ви п'єте тому, що Ваш організм мало виробляє ендогенного алкоголю? Чи причиною подібних міркувань є звичка та наркотичні властивості етилового спирту?

Етилового спирту в організмі дорослої людини виробляється приблизно десять грамів протягом доби. В середньому півграма на годину. Цієї кількості вистачає на всі потреби нашого організму, а надлишок знешкоджується печінкою.

Але дедалі частіше можна зустріти людей, які глибокодумно розповідають щось про ендогенний алкоголь. Чомусь я впевнений, що ніхто з них не відмірював півграма в перерахунку на етиловий спирт для подвоєння його вмісту в своєму тілі.

У дітей немає потреби вживати спиртне абсолютно, а у підлітків ця потреба раптом з'являється. У них що, зіпсувався організм?

Ні. Їм дорослі (своїм прикладом і заумними розмірковуваннями, наприклад, про ендогенний ал-

коголь) зіпсували мозок. Інакше кажучи, привчили їх до думки про обов'язковість випивки.

Водночас, навіть затяті п'яниці відхресчуються від вживання героїну, наче біс від ладану. Але в організмі поряд з етанолом виробляються ендорфіни, які вважаються «гормонами задоволення».

За аналогією з ендогенним алкоголем виходить, що й макові наркотики, наприклад, героїн, дуже корисні. Звісно, в міру, «культурно» й по святах.

Виробляються в організмі й ендогенні каннабіноїди, своїм впливом схожі на ті, що містяться в коноплі. Виходить, що й марихуану треба легалізувати? Нехай дітки ще скоріше трюяться? До речі, ніхто не стає наркоманом раніше, ніж звикне до тютюну, пива, вина, що відчиняють двері до наркоманії.

В організмі ще виробляється синільна кислота. Але її ніхто не лиже ані на свято, ані заради здоров'я перед сном. Також в процесі своєї життєдіяльності клітини виробляють ацетон, ацетилати і ще багато чого. Але захищають як «корисний» тільки етиловий спирт, що порушує енерго-інформаційні процеси в клітині й спричинює перебої під час її поділу.

Отрута — це речовина, що спричинює навіть у невеликих в порівнянні з масою тіла кількостях порушення життєдіяльності організму, хвороби й патологічні стани.

Чарка вина, келих шампанського, пляшка пива — доза невелика, але ж отрути. І тому доводиться так чи інакше виправдовувати її введення в організм.

Будь-яка маленька доза алкоголю має паралізуючий вплив на різні структури мозку. Запаморочення від такого паралічу сприймається як задоволення і розслаблення. Щось подібне можна відчувати від удару палицею по голові: туман в очах, все пливе, реальність спотворюється і вимикається. Людина розслаблена. А задоволення при цьому буде через постійне навіювання, нібито це приємно (як і пити горілку), стрес знімається, всі так роблять і потім стає весело...

Решта виправдань того, чому люди п'ють, аналогічні міркуванням про ендогенний алкоголь. І нічим не кращі.

Матвій Вахрушев.

Вперше опубліковано в газеті

«Родник трезвості»,

№ 9 (41), 2013 р.

(переклад з рос.: Юрій Спіридонов)

За кермом

за рік затримують менше 20 тисяч). Близько однієї тисячі з них протягом року вчиняють такі злочини повторно.

За матеріалами Телеканалу новин «24», www.24tv.ua

14 вересня 2013 року на 80-му році життя залишила цей світ видатна діячка тверезницького руху Люція Павлівна Шичко-Дроздова. Самовіддана праця чоловіка, Геннадія Андрійовича Шичка, його альтруїзм і непохитна тверезницька позиція захопили Люцію Павлівну настільки, що вона разом з ним відвідувала з'їзди, конференції, писала статті, читала лекції студентам Ленінградського Інженерно-будівельного інституту, де завідувала музеєм. Вона друкувала статті та матеріали досліджень Г.А. Шичка, допомагала йому проводити заняття з людьми, які позбавлялися від алкоголізму та інших шкідливих звичок у клубах тверезості. У 1986 році вона стала вдовою, а через два роки вийшла заміж за іншого видатного тверезника, письменника І.В. Дроздова, продовжуючи активну тверезницьку діяльність.

Пропонуємо Вашій увазі книгу «Слово — це Бог (Сторінки життя Геннадія Шичка)», написану і видану Люцією Павлівною у 1994 році.

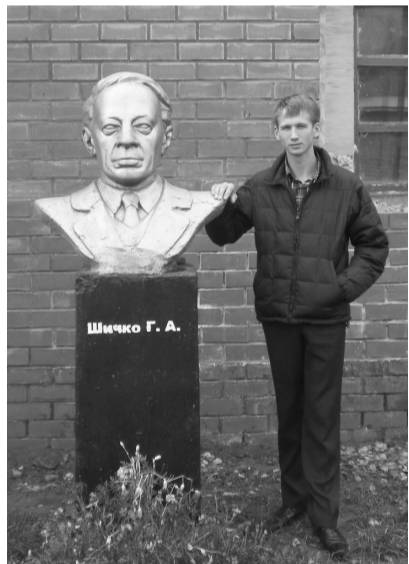
Ця книга — про особистість творця та історію створення методу руйнування алкогольно-тютюнової залежності. Вона цікава не тільки як біографічний нарис. Книга може послужити хорошим посібником для тих, хто навчається самопозбавленню від залежності за методом Шичка. Нині за цим методом працюють сотні учнів і послідовників вченого. Оволодіти ним може кожна грамотна людина — і рятувати себе та інших від шкідливих пристрастей.

СЛОВО — ЦЕ БОГ

В історії Русі є особистості, яких найкраще характеризують слова Гоголя: «Ім'я моє після смерті буде щасливішим за мене».

Такою особистістю був пітерський вчений Геннадій Андрійович Шичко. Нині багато говорять про нього, цікавляться, що це була за людина, як він жив, трудився, як зумів подолати всі перешкоди, розставлені на його шляху, і подарувати вченню, яке рятує тисячі людей.

Зараз на Волзі, але не під Сталінградом, де він воював і був поранений, а в Чебоксарах, стоїть його бюст. І слава Богу, інакше б не було Шичка, як немає багатьох і багатьох його ровесників.

Андрій Борисов, послідовник Г.А.Шичка, поруч з бюстом у Чебоксарах

Народився Геннадій Андрійович у 1922 році в білоруському селі Груд Пуховицького району Мінської області.

Батьки його зустрілися у Петрограді в неспокійні часи — у 1918 році. Ольга Григорівна приїхала до столиці з Новгородської губернії. У 1916 році ще зовсім юною, шістнадцятирічною дівчиною, влаштувалася на роботу в кондитерській на Невському.

З нею я познайомилася в 1958 році. Ця літня жінка здалася мені тоді навіть старою, але красивою і доброю. Жодна фотографія не могла б відобразити глибину та привабливість великих сірих очей, ніжність і м'якість посмішки.

«Надзвичайна жінка» — так про неї говорили всі, хто її знав.

На сповіді вона зізнавалася бачущі про свій тяжкий гріх:

— Живу в незаконному шлюбі, не вінчана я.

— А чи вірна, дочка моя?

— Вірна, батюшко, все життя була вірною.

— То немає на тобі гріха, дочка моя.

Андрій Васильович, батько Геннадія, був на вісім років стар-

ший за свою обраницю. Натура творча, допитлива, я б сказала, обдарована, з великою схильністю до зміни місць. Правда, зміна місць у ті роки була вимушеною. Голод гнав людей по землі.

Недовго сім'я жила в Білорусі. В пошуках кращої долі подалися на Кавказ. Першим притулком стало татарське село Кангли. До того часу в родині вже було четверо дітей.

Один з перших спогадів — батьки облаштовуються на новому місці. Прибирають, розкладають речі, готують спальні місця. Діти на вулиці, у них своя життя. Набігавшись, зголоднівши, ватага вривається до кімнати. Мати наділяє всіх хлібом з салом, не забуває і хазяйського хлопчика. Наслідки були несподівані. Батьки хлопчика влаштували йому ексекуюцію з промиванням шлунка і суворим постільним режимом, а квартирантам запропонували з'їхати негайно. Так відразу не заладилася життя у Канглах.

Незабаром сім'я переїхала до Іноземцева — райський куточок Північного Кавказу з німецькими поселеннями, тут вона й осіла. Хоч голод був повсюди, але тут якось ситніше і затишніше. Протиріч з німцями не бувало: руси, пруси — близькі по духу.

А в розпал голоду своїх не прийнятих квартирантів розшукав хазяїн з Канглів.

— Дай хоть що-нибудь поешь, хозяйка.

— Немає чим тебе нагодувати, тільки борщ на салі.

— Карашо, хозяйка. А и сало теперь карашо.

На Кавказі пройшли дитинство і юність Геннадія. Які вони були?

Через багато років він скаже: «Скільки себе пам'ятаю, все моє життя — боротьба».

У дитини було неймовірно розвинене прагнення до навчання, а його в школу не беруть, — вік не той, всього п'ять років йому. Потім сім'я переїжджає в інше селище, а там немає першого класу. Всі діти навчаються в другому. І тоді наполегливий малюк сам робить себе вільним слухачем. Ходить до школи разом із старою сестрою. І так у всьому — перешкоди, перепони... Це неправда, що труднощі загартовують. Усе залежить від дози. Від нескінченних перешкод людина втомлюється. Кожна несправедливість залишає на серці сліди.

Якось на прогулянці, незадовго перед його смертю, я запитала:

— Геннадій, а ти хотів би повернути свою молодість?

І він не замислюючись відповів:

— Ні, ні...

Я здивовано дивилася на схуд-

лу, хвору людину, яка щойно витримала важку операцію. Йому вирізали дві третини шлунка і жовчний міхур.

— Господи, як має скластися життя, якщо людина не хоче повернення своєї молодості, здоров'я?

— А що хорошого? Голод. Скільки я себе пам'ятаю, я завжди хотів їсти.

І у Військово-морському артилерійському училищі, куди вступив Геннадій після школи, наставник-грузин витончено над ним знущався, багаторазово повторюючи команду: лягти, встати, лягти, встати... При цьому скорочував до мінімуму паузи між командами. І ніби спеціально проводив ці заходи в погану погоду. Приводом була найменша недбалість в одязі, наприклад, рукави бушлата трохи коротші, ніж треба. До речі, така недбалість від курсанта не залежала. Далеко не у всіх була можливість шити собі форму на замовлення.

Після шкільної вольниці муштра важко переносилася. Багато курсантів долучалися до куріння, вважаючи, що цигарка прикрасить їхнє життя. Юний Шичко не поділяв цієї думки і намагався переконати своїх друзів.

— Ось ти, Паша, вперше закури, коли дізнався, що твоя дівчина виходить заміж за іншого. Ну і як, допомогла тобі цигарка? Може, наречену повернула? Чи печаль твою здала? Ні. Тебе самого вона врешті-решт здолає. Он у газеті професор пише: курці хворіють на рак легень у двадцять разів частіше, ніж некурці.

Подібні бесіди повторювалися. Хлопці слухали уважно. Здавалося, ще трохи, і все дадуть слово не палити ніколи. Та раптом у тиші почувся:

— Добре. Я згоден. Кину. Але після тебе. Покажи приклад!

— Я і показую, приклад чудового стану, коли ти вільний, коли ти не раб цієї ганебної звички.

— Та ні... — промовив басом двометровий Міша Божко. — Ти звикни до куріння, а потім кинь. Тоді і я кину.

— Чого простіше!

І Геннадій ґрунтовно став долучатися до куріння. Подолав усе — нудоту, кашель, головний біль. Скоро став справжнім курцем. І все це почалося з учинку. Кожен вчинок є доленосним. Недарма кажуть: «Посієш вчинок — пожнеш звичку, посієш звичку — пожнеш характер, посієш характер — пожнеш долю». У свою ж чергу, вчинки залежать від характеру. Ось і виходить, що характер, вчинок і доля — взаємопов'язані.

(Переклад з рос.: О.А. Почекета. Далі буде)

Наш життєвий вибір

9 серпня 2013 року в місті Запоріжжі відбулося тверезе весілля. Священними узами шлюбу зв'язав себе активіст руху «Твереза Україна» В'ячеслав Новік.

Святкування проходило у національних костюмах. Молоді повинчалися в православному храмі Іоанна Богослова, що знаходиться на правому березі міста. Друзі і соратники привітали молодят з цією знаменною подією і побажали їм прожити щасливими і здоровими не менше ста років.

Тверезе весілля

«Я хотів насамперед подати приклад молодим сім'ям, які вступають у спільне життя, — наголошує В'ячеслав, — адже це дуже оригінально і позитивно, цього так не вистачає зараз. Нехай це стане новою українською традицією.

Звичайно, були і невеликі побоювання, як відреагують родичі, знайомі — адже не всі знайомі з нашими поглядами на проведення свят. Але, як не дивно, всі наші побоювання були розвіяні.

До організації свого весілля підійшли творчо. Знайшли в місті прокат національних костюмів, що виявилось набагато дешевше, ніж звичайне плаття і костюм. А ще виявилось, що в нас на острові Хортиця є прекрасний кінний клуб, де з задоволенням запропонували нам фотосесію».

У ранок весілля, як і годиться, похвилювалися. То наречений забув атласний пояс вдома, то наречена непокоїлася з приводу погоди. Але все пройшло просто чудово.

Після урочистої частини наречений і наречена поїхали на фотосесію, відвідали красиві місця міста — острів Хортицю, парк «Дубовий Гай», 700-річний Запорізький Дуб.

Потім молодята вирушили у весільну подорож. Але й тут вирішили відзначитися: поїхали не на курорт, а до друзів в Архангельську область. Нехай там і не так тепло, зате природа щедра на гриби, ягоди. Чисте повітря і російський ліс залишили незабутні спогади.

«Тверезе весілля — це відмінна альтернатива у наш час, коли молодята не знають, як зробити весілля оригінальним, — переконаний наречений. — Витрачають багато грошей і часу на шоу, наряди, фуршети та феєрверки, забуваючи про головне: у цей день народжується нова сім'я, і надзвичайно важливо, щоб ця родина стала міцною і щасливою. А тверезий приклад дуже позитивний у цьому сенсі.

Сподіваємося на гідне продовження традицій тверезого весілля, хочемо своїм прикладом надихнути молоді серця на такий відповідальний і важливий крок в житті кожної людини».

«Я дуже рада, що побувала на тверезому весіллі! Звичайно, все життя ще попереду, але в контакт з нею написала в статусі "різко негативне ставлення до алкоголю і тютюну". Бажаю любові і дітей побільше!»

Новік Настя, 13 років, племінниця

«Ми знайомі з університету, справжня дружба! Всяке бувало, цікаво було. І хоч я і не відмовився ще від алкоголю зовсім, але з повагою дивлюся на нашу дружбу тепер. І ще, на жаль, бачу, як мій старший брат весь вільний час проводить у гаражі, з мужиками у «невеселій» компанії. Таке не тишить... Душевно вітаю молодят. Любові та злагоди!»

Напиральський Павло

«Я дуже рада за молодят, це таке щастя! Таке тверезе весілля дивує і цікавить багатьох. А для мене як мами найголовніше — щасливе майбутнє моїх дітей».

Новік Ніна, мама нареченого

Нагадаємо, що цьогоріч відзначає річницю весілля інший активіст руху «Твереза Україна», Зиновій Станішевський, він одружився 10 листопада у Львові. Захід також проходив у національному стилі і без алкоголю.

За матеріалами сайту www.tverezep.pp.ua

Колись, ще у сиву давнину, в одному царстві-государстві жили-були король і королева. І була у них донька Царівна, дуже гарна і мудра дівчина. Царівна розуміла мову тварин і птахів, знала таємниці природи.

Під покрівлю палацу, де жила Царівна, три голубки звили собі гнізда. Одна голубка біла, наче наречена, — то Віра. Інша синя, наче небо, — то Надія. Третя яскраво-червона, ніби троянда, — то Любов.

Всі у королівстві любили дівчину та дослухалися до її порад. А жили тут усі завжди дружно та щасливо, любили працювати і не знали ні в чому недостатку.

А у сусідньому королівстві жив Принц, дуже злий та нахабний. Всі дуже боялися Принца, бо слугою у нього був сам страшний і жорстокий Зелений Змій. Люди жили у цьому королівстві дуже бідно, безрадісно, часто хворіли.

Одного разу, побачивши Царівну на прогулянці, Принц закохався і забажав одружитися з нею.

Покликала Мудра Царівна своїх голубок на раду. Злетілися вони та й наворкували їй, щоб не одружувалась із Принцем, бо він не такий гарний і добрий, яким здається на перший погляд.

Коли ж Царівна відмовила парубку, він дуже розлютився і вирішив помститися. Принц покликав свого вірного слугу — страшного Зеленого Змія — і послав його у королівство Принцеси.

Тепер у щасливому королівстві сталося велике горе. Дуже швидко Зелений Змій отруїв усі колодязі, і всі напої з часом перетворились на отруту. Люди почали хворіти, стали жити дуже бідно.

Одного разу, коли Царівна довго не спала через важкі думи, вона вийшла, щоб пройтися по вулиці. Було дуже темно, мабуть, всі вже спали.

Але несподівано в одному вікні Царівна помітила яскраве світло. «Чи буває не пожежа?» — подумала та підійшла, щоб подивитися.

Страшну картину побачила вона. Сім'я міцно спала. Язика вогнища виринили з печі, яскраво освітлюючи хату. А посеред хати сиділа у кріслі, ніби на троні, страшна беззуба жінка у довгому порваному платті із скуювденим до землі волоссям. То була Лінь. Вона голосно сміялася, бо ж перед нею, ніби чортенята, танцювали Злидні та Хвороби, навіюючи людям погані страшні сни.

Тому рано всі просиналися хворими та сердитими на своє життя. Але робити вже нічого не могли та і не хотіли.

Царівна повернулася плачучи додому. Вона дуже хотіла допомогти всім людям у королівстві, повернути Щастя, Здоров'я та Достаток, які панували тут раніше.

От рано-вранці покликала дівчина знову своїх голубок, Віру, Надію і Любов, на раду.

— Щоб прогнати Лінь, Злидні та Хвороби, потрібно побороти Зеленого Змія, котрого наслав злий Принц. Він зробив це з надією на те, що ти сама проситимеш його допомоги.

— Ні! Як я проситиму допомоги у зла!? — Здивувалася Царівна.

— Чому ти плачеш? — запитала у неї річка.

— Іти мені ще так далеко угору, а я вже так стомилася.

— Я допоможу тобі, добра дівчино. Відштовхни від берега човен і сідай у нього.

Царівна так і зробила. І сталося диво — річка на якусь мить повернулася та й потекла навпаки — до витоків.

Дівчина вмить опинилася на високій горі. Вона стала кликати пастуха. Але він у цей час погнав своє стадо на іншу гору і не міг чути, що його кличуть. Тут прилетів Вітер.

— Я допоможу тобі, Добра Царівно.

Він вмить підхопив її слова та заніс на іншу гору до пастуха.

Казка про Мудру Царівну

— У твоєму королівстві ще є один вірний слуга, який не отруєний Зеленим Змієм. Це пастух Явір. Він був зі своїм стадом коней у горах на випасі і ще зараз там. Тільки він тобі допоможе.

Царівна пішла до пастуха. Голубки кружляли над нею, вказуючи дорогу.

Дівчина довго йшла і дуже стомилася. Вона сіла біля річки у човен і опустила ноги у воду, щоб відпочити. Сльози відчаю скотилися по її личку та й впали у воду.

— Яворе-е-е!

Парубок одразу прилетів до Мудрої Царівни на своєму вірному стрімкому коні.

— Що сталося, Царівно, чому Ви такі засмучені?

— Лихо, Яворе. Зелений Змій отруїв усю воду та всі напої в нашому королівстві. Тепер не Добробут панує у нас, а Лінь, Злидні та Хвороби. Вони поселились у кожній хаті, а люди й не підозрюють, що їх отруїли, не помічають страш-

ного лиха. Не розуміють, чому діти почали часто хворіти, народжуватися хворими, чому помирають все частіше молоді люди, і чому хаті у них почали розвалюватись, а поля і городи, такі щедрі на врожаї раніше, поросли бур'янами.

— Тут на найвищій горі колись раніше було чарівне джерело, з якого витікали води усього нашого королівства та королівства злого Принца, — розповів парубок. — А тепер джерела немає, тільки завали каміння на тому місці. Мабуть, це робота Зеленого Змія: він завалив камінням джерело, щоб до людей не текла чиста жива вода. Нам потрібно очистити його.

Вони сіли на коня і помчали до найвищої вершини гір.

Три дні і три ночі Явір розгортав каміння і докопувався до живого джерела. Три дні сонце нестерпно пекло, висушивши всі водойми в обох королівствах. Царівна, щоб підтримати пастуха, щоранку збирала росу, знаходила ягоди та горіхи.

На ранок четвертого дня Явір вирвав джерело із кам'яного полону. І тут почалася злива. То Царівна попросила її у хмар.

Дощ не вщухав три дні і три ночі. Всі річки, озера, ставки, криниці знову наповнилися чистою водою.

Люди, напившись її, прозріли. Вони повилити всі напої, що були у домівках, отруєні Зеленим Змієм. І чудовисько змушене було повернутись до свого хазяїна — злого Принца — ні з чим, втрапивши силу.

Але і там на нього чекало лихо. Жителі королівства злого Принца також прозріли від живої води і дуже розгнівалися на нього. Вони всі вийшли із своїх домівок і прогнали злого Принца разом із Зеленим Змієм. А вслід їм пошуктильгала і Лінь, побігли Злидні та Хвороби.

Відтоді і мандрують вони по світу, шукаючи, де б оселитися, щоб чинити свої чорні справи. І біда тому, хто піддається спокусливому та брехливому Зеленому Змію.

Мудра Царівна та мужній Явір одружилися, бо ж він давно потайки кохав її. Та й Царівна покохала парубка за його мужність, відданість та доброту.

Віра, Надія та Любов знову оселилися під покрівлю палацу.

І всі у королівстві, як і раніше, зажили дружно та щасливо.

Наталія Юхимець

Літературний конкурс «Ми за тверезе життя!»

оголошується серед учнів усіх шкіл та інших навчальних закладів України. Пропонуємо такі теми творчих робіт (назва може бути авторською):

- «Я обираю тверезе життя»
- «Моя сім'я живе тверезо»
- «Як би нам жилося, якби всі жили тверезо»
- «Буде твереза вся Україна!»

І нехай Ваша розповідь буде навіть схожою на фантастичне оповідання — головне, щоб вона викликала у читача гарні емоції, закликаючи до тверезого життя.

Роботи приймаються до 1 травня 2014 р. на сайті

www.tvreza.info

Переможці в кожній з 9 вікових категорій (учні молодших класів; учні 5–11 класів — кожен клас в окремій категорії; студенти) отримають **фірмові рюкзаки** й інші цікаві призи.

Конкурс, присвячений сторіччю сухого закону в Росії

Цілі конкурсу: утвердження тверезого здорового способу життя в молодіжному середовищі; популяризація історичних фактів про результати сухого закону в різних країнах; затвердження всезагальної тверезості як єдиного надійного засобу припинення повального пияцтва.

Організатори конкурсу:

1. Партія сухого закону Росії;
2. Міжнародна академія тверезості;
3. Союз боротьби за народну тверезість;
4. Інформаційно-аналітична газета "Родник трезвості".

У конкурсі можуть брати участь громадяни всіх колишніх республік СРСР без обмежень за віком.

На конкурс приймаються статті, нариси, оповідання, дослідження і замітки про сухі закони у різних країнах і сучасні тверезницькі матеріали.

Для участі у конкурсі потрібно надіслати оригінальну творчу роботу на адресу газети "Родник трезвості": **426054**,

Росія, г. Ижевск, а/я 4956, або ж в документі MS Word (*.doc, *.rtf) на електронну адресу samtrevz@ya.ru

Термін подачі робіт: **до 31 травня 2014 року**.

При направленні матеріалів необхідно вказати: "На конкурс, присвячений сторіччю сухого закону", а також повністю прізвище, ім'я, по батькові, поштову адресу, електронну адресу та телефон автора.

Визначення переможців конкурсу проводить журі конкурсу з урахуванням голосування на сайтах Партії сухого закону Росії і газети "Родник трезвості".

Лауреати конкурсу нагороджуються цінними подарунками. Передбачено також спеціальні призи.

Кращі роботи підлягають вільному поширенню і будуть опубліковані у тверезницьких ЗМІ.

Нагородження переможців конкурсу передбачається провести на відкритті зльоту тверезницьких сил "Єланчик-2014" у липні 2014 року.

Київ: (063) 0654575
Біла Церква: (097) 9690403
Яготин: (099) 2259017

Вінниця: (067) 7266191
Козятин: (063) 6653813
Ладизин: (067) 7115678
Дніпропетровськ: (068) 4453749
Кривий Ріг: (093) 9393203
Житомир: (097) 7620349
Бердичів: (067) 7647875
Нов.-Волинський: (098) 5995189

Запитуйте тверезницькі матеріали у Вашому регіоні:

Запоріжжя: (097) 7808330
Івано-Франківськ: (067) 7353589
Болехів: (093) 9497680
Луганськ: (050) 8039019
Алчевськ: (095) 1785298
Краснодон: (095) 4076008
Стаханов: (095) 1743211
Луцьк: (050) 6271033

Камінь-Каширський: (096) 8709291
Львів: (093) 7277080
Дрогобич: (096) 6583376
Миколаїв (Львівська): (063) 7277733
Стрий: (096) 2039312
Червоноград: (095) 4959328
Одеса, Южне: (063) 9385262
Татарбунари: (067) 9922416

Полтава: (095) 8820439
Кременчук: (096) 3713462
Рівне: (096) 5733424
Здолбунів: (097) 8830805
Мізоч: (096) 5127755
Оржів: (096) 4940538
Сімферополь: (050) 3973667
Суми, Глухів: (097) 8372233

Тернопіль: (098) 9234073
Харків: (096) 0818371
Хмельницький: (067) 7600632
Славута: (097) 2374547
Черкаси: (067) 4901159
Сміла: (095) 4214275
Чернівці: (098) 6161008
Чернігів: (0462) 937005
Ужгород: (099) 4373686
Іршава: (050) 1052439
Мукачеве: (066) 7643776